

SAMOROST

ČASOPIS LESNICKÉ ŠKOLY V PÍSKU

VYUŽITÍ KONÍ V LESNICTVÍ

Dne 3. 3. 2022 v Kostelci nad Černými lesy jsme se zúčastnili semináře na téma Šetrné těžební zásahy s využitím chladnokrevných koní, který byl pořádán Českou lesnickou společností a také lesnickou a dřevařskou fakultou ČZU.

Tento seminář nám přinesl spoustu nových poznatků a seznámil nás s výhodami i nevýhodami koní v lesích. Skládal se z několika přednášek. První přednáška byla na téma přírodě šetrné technologie v oblasti lesního hospodářství a vedl ji pan Ing. Václav Štícha, Ph.D.. Druhou vedl doc. Ing. Jiří Dvořák, Ph.D. a jejím tématem bylo posouzení technologických aspektů výroby mezi animálním a mechanizovaným soustředováním dříví. Pro nás byla ale nejzajímavější praktická ukázka, kdy jsme si mohli ověřit své nově nabyté vědomosti a mohli vidět vše, co tato náročná práce obnáší. Přínosné pro nás byly i diskuze, při kterých jsme mohli slyšet i názory lidí z praxe, kteří nám vylíčili, jak je pro ně práce s koňmi důležitá a seznámili nás s problematikou nedostatku kočích v lesích.

Celý den probíhal ve velice příjemné atmosféře a přinesl nám spoustu znalostí, které se nám v budoucím životě budou hodit.

Jan Dolejš, 2.A

TRUBAČI V KOSTELCI NAD ČERNÝMI LESY

27. března 2022 se konal VIII. ročník Mezinárodní akademické soutěže v mysliveckém troubení a vábení v Kostelci nad Černými lesy. Soutěž pořádala ČZU, Fakulta lesnická a dřevařská v Praze. Trubačský soubor SLŠ Písek se umístil na krásném 5. místě z dvanácti přihlášených souborů v ladění in B a jako jediný ze středoškolských souborů postupuje do finále.

Členové souboru: Dominik Babor, Anna Melicharová, Karolína Ferdová, Jan Skala, Pavel Hána, Eliška Suková, Jan Hrubý, Lukáš Zelenka a Jan Dolejš.

V sólistech na lesnici v ladění in B obsadil krásné 7. místo Dominik Babor a Anna Melicharová byla 10. V sólistech na borlici v ladění in B se stal vítězem Lukáš Zelenka. Celá soutěž probíhala v přátelském prostředí.

Lukáš Zelenka, 4. A

KVALIFIKAČNÍ OSVĚDČENÍ PRO PRÁCI S MOTOROVOU PILOU

Na Školním polesí Hůrky v únoru 2022 konali zájemci z řad našich žáků maturitního ročníku oboru Lesnictví zkoušky pro kvalifikační osvědčení „Těžař dříví motomanuální“, pro jehož udělování je naše škola od tohoto školního roku autorizovanou osobou.

Úspěšné zvládnutí zkoušky poskytuje absolventům stejnou úředně platnou kvalifikaci pro těžební práci s řetězovou pilou, jako kdyby pro ni měli výuční list.

ZE ŽIVOTA ŠKOLY — PRÁCE S MOTOROVOU PILOU

SOKOLNÍCI V DOMĚ PRO SENIORY

Dne 18. 1. 2022 navštívili členové sokolnického kroužku (Tomáš Kouba, Šimon Kouba) se svými dravci (káně Harrisova) dům pro seniory SeneCura v Písku. Důchodcům i personálu povídali o historii i současnosti sokolnictví ve světě i v Čechách, o dravcích samotných, jejich výcviku a využití sokolnictví. Každý si následně mohl dravce vzít na ruku.

Pro klienty domova i personál se jednalo dle jejich slov o příjemné a zajímavé zpestření dne.

Tomáš Kouba, 4. A

ŠKOLNÍ KOLO STŘEDOŠKOLSKÉ ODBORNÉ ČINNOSTI

Školní kolo „Středoškolské odborné činnosti“ konané 22. 3. 2022 vyslalo do krajského klání následující reprezentanty naší školy:

- Lukáš Krejčí a Milan Sopek v oboru Zemědělství, potravinářství, lesní a vodní hospodářství
 - Miroslav Zušťák a Matyáš Schulz v oboru Biologie
 - Šimon Hudec a Jiří Břicháček v oboru Fyzika
 - Lucie Marunová a Helena Šafratová v oboru Tvorba učebních pomůcek, didaktická technologie.
- Držíme palce do krajského kola soutěže!

OPRAVA STUDÁNKY NA ŠKOLNÍM POLESÍ

Kluci z druhého ročníku oboru Lesní mechanizátor našli a opravili studánku Doubky na Školním polesí Hůrky.

NOVOROČNÍ KOUPÁNÍ 2022

Novoročního koupání, které proběhlo 3. 1. 2022, jsme se zúčastnili bohužel jen tři, včetně pana ředitele. Ze začátku jsem se musel hodně přemáhat, abych do vody vůbec vlezl, ale jakmile jsem byl v ní, tak mi nepřišla až tak studená. To teprve po pár sekundách začala nepříjemně štípat a já si řekl, že už bych mohl vylézt a osušit se. Navzdory tomu se těším na příští ročník.

Tomáš Židek, 3. B

ZPĚVEM PROTI SAMOTĚ

Již druhým rokem pokračuje na naší škole projekt „Zpěvem proti samotě“, jehož cílem je zpříjemnit v koronavirové době pobyt lidem v nemocnicích, domovech pro seniory nebo v pečovatelských domech. V rámci projektu umístili žáci v zimě vlastnoručně vyrobené ptačí budky na stromy, které rostou v parcích a areálech těchto objektů. Na úvodní fotce je žák Václav Košatka s ředitelem Nemocnice Strakonice MUDr. Bc. Tomášem Fialou.

OHLEDNUTÍ ZA LYŽAŘSKÝM VÝCVIKEM...

ZE ŽIVOTA ŠKOLY — PTAČÍ BUDKY DO NEMOCNIC / SOČ / LYŽE

ARBORISTIKA

Rozhovor s panem Jirkou Pišanem, zakladatelem JP ARBO – péče o vaši zahradu.

• Co vás vedlo k arboristice?

Vedla mě láska k přírodě, k zeleni všeobecně. Arboristika a rizikové kácení mě vždy přitahovaly, zejména adrenalin. Je to věc, kterou člověk nevidí každý den, ale nemůže ji dělat každý člověk. Pustil jsem se do toho a ze začátku jsem měl samozřejmě dobrého učitele, který mě toho hodně naučil.

• Jaké byly vaše první kroky při výstupu na vrchol?

Nejdříve jsem začal stříhat ovocné stromy a poté jsem se dostal k samotnému lezení. Naučil jsem se výstup do koruny stromů a postupně spouštět, vyvazovat a řezat tak, jak se má podle norem.

• Jak dlouho se tomu už věnujete?

Čisté arboristice se věnuji už 13 let.

• Co si myslíte o práci žen s motorovou pilou?

Určitě je to dobře, ten obor je rozsáhlý a myslím, že ženy v něm svoje místo mají.

• Jak byste vysvětlil pojmy arboristika a rizikové kácení? Je to stejné, nebo je to úplně něco odlišného?

Arboristika je velký soubor prací v zeleni, zvláště ve stro-mech, od pěstování a vychovávání stromů přes bezpečnostní vazby až třeba po ochranu stromů při stavební činnosti, a rizikové kácení je specifická činnost z arboristiky. Strom, který je nutno pokácet, se nedá položit v kuse a musí se řezat po částech.

Některé části se spouští bezpečně kvůli překážkám, stav-

bám a jiným výsadbám.

• Jaké pomůcky by měl mít každý dřevorubec u sebe?

Je rozdíl mezi dřevorubcem a stromolezcem. Pro stromolezení je velké množství pomůcek. Záleží, jakou technikou stromolezec leze, ale určitě je potřeba sedák, lano, brzdící osobní prostředek a pak záleží na každém, jakým způsobem leze. Rizikovým kácením se dá lézt na stupačkách, při ošetřování stromů se musí lézt bez stupaček, to znamená výstup za pomoci lana. Na trhu je toho spousta a každému vyhovuje něco jiného. Je na každém, co si vybere.

• Už jste se někdy ocitnul v okamžiku, kdy jste spadl? Nebo že vám strom spadl na opačnou stranu?

Zatím jsem nespádl, ale musím to zaklepat. Občas se ale stane, že lano visí přes tenčí větev, která pak s člověkem cukne, ale pád až na zem jsem naštěstí nezažil. Jelikož se soustředím na stromy, které nejdou položit v kuse a rozebíráme je z vrchu, tak se zatím nestalo to, že by padly tam, kam neměly. Aby strom nespádl na nesprávné místo, spouští se do bezpečného prostoru, do zóny dopadu.

• Co tato práce obnáší? Může tuto práci provozovat každý, nebo jen někdo, kdo se na to specializuje?

Tato práce je fyzicky náročná. Je potřeba k ní získat určité znalosti, protože se jedná o výchovné bezpečnostní řezy, pěstování stromů i samotnou výsadbu. Hlavně je nutné ovládat práci s bezpečnostní pilou.

• Jak tuto práci hodnotíte?

Tato práce je náročná, má v sobě spoustu adrenalinu. Ale uspokojuje mě a baví mě, jsem s ní spokojen.

Rozhovor vedla: Žuzana Sojková, 2. A

Pro více informací: (IG) jp_arbo_peceovazahradu
(FB) péče pro vaši zahradu

CHVÁLA ČESKÉHO FOUSKA

Vord z Těšínovských buků.

Připravila jsem si rozhovor s dlouholetým kamarádem naší rodiny, Vojtěchem Malým. Už odmala mám rodinu Malých spjatou s jejími psími společníky, neumím si ji představit bez nich.

Jak ses dostal k této rase?

Český fousek je nejstarší lovecké plemeno v Čechách, s tím se váže i má láska k myslivosti. Českého fouska měl můj táta, pak jsem ho měl já, fenu Citu, poté jsme si pořídili druhou fenu, Leidy ze Žvíkovské bašty, teď poslední dva roky mám psa Vorda z Těšínovských buků. Českého fouska jsem si bral jako doplněk, protože jsem choval jagdteriéry. Když jsem se chtěl uklidnit, tak jsem šel na vycházku s českým fouskem, jagdteriér mě dokázal hodně vytočit.

Jaké byly začátky, věděl sis se vším rady?

Já jsem začátky moc nevnímal, fousky jsme měli v rodině, ti psi s námi žili.

Vím, že jsi měl více psích ras. Je fousek ten pravý a proč?

Fousek v dnešní době pro mě úplně to pravé není, tedy byl by, pokud bych bydlel na Moravě a mohl bych mu

dopřát to, co je mu nejvíce vrozené, a to je práce na drobné zvěři. Tady naštěstí drobnou zvěř také máme, ale už se nepořádají hony. Tak jezdím na Moravu, kde mě to baví a jeho dvakrát.

Český fousek je všestranný, takže on se do toho lesa skutečně hodí. Vrátil jsem se k němu, protože je hodně oddaný. Miluje svého pána a jeho přátele.

Měl jsi nějaký špatný zážitek, na který vzpomínáš dodnes?

S českým fouskem špatný zážitek? Vůbec si nevzpomínám. Špatný žádný, hezkých spoustu.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

To, že to byl vždycky obrovský kamarád, to je jeden úspěch. Absolvoval jsem se všemi, kromě Vorda, který je mladý, všestranné zkoušky, a ty jsem pokaždé vyhrál. Vorda to také čeká, ale ještě je to „blb“, ale on k tomu dojde. Pak jsem se zúčastnil dvou memoriálů s oběma fenami, byly vynikající.

Co tě přimělo se k fouskům vrátit?

Už jsem starý a český fousek je klidné plemeno, už na to fyzicky nemám vychovávat jagdteriéry.

Vord z Těšínovských buků.

Vrátil jsem se k němu i z toho důvodu, že se toto české plemeno dostává do velké stagnace, protože mělo veliké problémy s lysivostí.

Je fousek ideální plemeno pro začátečníky?

Český fousek je podle mého názoru nenáročný na zkušenosti výcvikáře, pracuje se s ním velice dobře, stačí jen důslednost. Když se nechceš na něco přímo specializovat, není s ním obtížná práce. Ve výcviku musíš počítat s tím, že to není tvrdý pes, tam moc s klackem neporáďíš, chce to více trpělivosti a výcvikového vysvětlení.

Jaká je povaha tohoto plemene?

Obrovská přátelskost, společenskost – to jsou jeho vrozené vlastnosti. Je to kašpar, někdy nevím, jestli švejkuje náhodně, nebo záměrně. Český fousek je mentálně dospělý až v šesti letech.

Vztah k ostatním psům?

Strašně kamarádský do určité míry. Když ho druhý pes začne uzurpovat, tak se ve vteřině změní v šelmu.

A jeho zdravotní stav?

To byl pravě jediný problém v celém chovu českých fousků, byla to lysivost. Jak to tak vypadá, díky pár lidem, kteří jsou v klubu, se podařila snad už úplně vymýtit. Dnes to vidíš, to je tak nádherně zarostlý a chlupatý pes (ukazuje během rozhovoru na Vorda), takže tady nikdy nebude problém s lysivostí.

Komu bys plemeno doporučil?

Doporučil bych ho lidem, kteří chtějí v první řadě kamaráda. Myslivcům bych ho doporučil na jejich společné procházky, ale nedoporučoval bych ho lidem, kteří by tuto rasu chtěli na ostrahu.

Jde mít fouska a neprovozovat s ním loveckou kynologii? Potřebuje hodně pohybu?

Není nutné s ním dělat myslivost. Jako u všech psů, když na něj máš čas a jednou denně s ním půjdeš na dvě hodiny ven, tak je pes spokojený a všechny své lovecké vlastnosti si udrží, protože je má geneticky dané. I když je nerozvíjíš, nic se neděje.

Jaká je komunita chovatelů fousků?

Já bych ji pochválil. Měl jsem tři fousky, jednoho krátko-

srstěho německého ohaře a šest jagdteriérů. Dělali jsme zkoušky a já si nemůžu vůbec stěžovat na rozhodčí, na komunikaci mezi lidmi. Je to komunita lidí, kteří mají stejný zájem a nejsou nepřátelští, ba naopak. Když jsem byl mladý, hodně lidí, hlavně mezi rozhodčími, mi pomohlo.

Chceš s Vordem nakrýt fenu?

Tady je to podmíněné tím, že u psa potřebuješ všestrannou zkoušku a výstavu s výsledkem VÝBORNÝ. S Vordem výstavu máme a podzimní zkoušky a všestranné zkoušky by měl udělat letošní rok, pak to bude chovný pes. Nakrýval jsem s Laidy dvakrát. Jednou jsem měl špatný zážitek - klub vydal průkaz původu na osm štěnat, my jsme jich měli jedenáct. Z klubu mi přišlo, že máme tři utratit.

U mě něco takového nepřipadalo v úvahu, navíc fena byla obrovsky zdatná, prostě frajerka, která to zvládala. Řekl jsem, že je neutratím, maximálně je prodám bez papírů. Přijela kvůli tomu dvoučlenná komise, ale když štěnata viděli, udělali výjimku. Štěnata jsem dával na Slovensko, do Maďarska a ostatní se rozutíkala do Čech.

Změnilo se hodně v chovu českých fousků?

Změnilo se to, že už jsem starší. Lidé do toho byli vždycky zapálení a oddaní a udělali v tom obrovský pokrok. Jak jsem teď jezdil po výstavách, měl jsem možnost vidět, jak je toto plemeno oproti dřívějším dobám na vzestupu. Lidé, kteří se tomu věnují, tomu dali tu správnou krev. Aby se národní plemeno udrželo, přispíval Klub chovatelů českých fousků finančně majitelé na koupi štěněte.

Jaká je dnes cena českého fouska?

V porovnání s jeho povahou a kvalitou jsou strašně laciní. Co se týká financí, jsou to nedocenení psi.

Prý ti Cita pomohla sbalit i tvou ženu?

Když jsem byl mladý, tak s námi dělal kašpárky. Ty machruješ před holkama, protože on se naučí krásně reagovat na ruku i na mrknutí oka, a to se líbí. Ten pes se nebojí vody, když děláš, že se topíš, je schopný tě vytáhnout. Nikdy nekousne, nikdy nezavrčí, je strašně milý k lidem, tak to se holkám líbí.

Rozhovor vedla Anna Vacínová, 2. A

Dělaj šaty člověka?

Možná jsi v obleku oděn,
v černém a podle módy poslední
a myslíš sám, že úcty hoden
nejsi přec víc než buran v poledni.
Buran, co myslí, že je více,
jak ovce v bílé košili.
Sice mok čirý piješ z číše,
stále jsi stejně opilý.

Melodie dálky

Po lesích v tichu se toulám,
zasněný s hlavou svou v dáli,
každý strom mysl mou poutá
a píseň dálky mi hráli.

Pro záři nevidět

Zářící lampa tmu na mne vrhá.
Samotou uvězněn v davu
ztupeným nožem na kusy trhám
zhýralé zlozvyky mravů.
Pro všechnu krásu nevidět špínu
v blátivé kaluži třpytu,
zdravý a čilý nemocí hynu
a v meči hledám si štítu.

Volnost

Ve vlasech vítr
a v očích světlo,
o tom si můžeš nechat jen zdát.
V životě když chceš
mít čisto a teplo,
musíš se leccěhos chtě nechtě vzdát.

Když jistoty ztratíš,
pak najdeš, co hledáš.
Jsi volný a ztracený, snad šťastný tvor.
Na bezpečí peřin
se spolehnout nedá,
když volnosti hledáš, svůj ztracený vor.

Ta první a jediná

Dostal jsem nápad, ale už nevím jaký...
v hlavě se mi jich teď hemží mraky!

Slepci

Zkusím něco nového, dělej si, co chceš
a než na mě dojde řada
snad se stihnu vypořádat
s tím, že svět je slon
a já jen slepá veš

Divný kino – polední let

Helia utápí tělo
v hukotu tibetských misek
něco ti chybí
jen ne co by mělo
hoří ti čelo
a to se ti líbí

ty naivní sliby
a uctivě zdraví tě město Písek

Kresba Jolana Hulcová, 1. B

ŽÁDNÉ POKUSY ANEB ZŘIZUJEME DVOULETÝ LESNICKÝ BĚH

1. října 1885 byla založena dvouletá odborná výuka, která se nazývala lesnický běh (*název odvozen od toho, jak nám to vše v Písku pěkně běželo, ne že mladí lesníci po lese pobíhali*).

Byli přijati první odborní učitelé: Ing. Eduard Duchoslav a Ing. Ferdinand Sekyrka. Praxe studenti prováděli v píseckých lesích pod vedením Ing. Karla Knappa a Františka Mergla.

První absolventi dvoutřídního lesnického běhu (1885 - 1887)

se svými učiteli (zleva) v první řadě: Ing. Ferdinand Sekyrka, administrativní ředitel Ladislav Burket, odborný ředitel městský lesmistr Josef Zenker a Eduard Duchoslav.